

Sunetele mă mângâie-n surdină

Flavius

Degetele subțiri ale iubitei se joacă pe clapele pianului,
ea are o bucurie interioară și surâde
ruptă de realitatea desuetă.

N-am întrebat-o nimic nici n-am descoperit ce cântă,
poate fi și o improvizare proprie
din care irump sunete cu înăltimi diferite
plăcute urechii care spintecă aerul
cu o uitare de sine care se imprimă-n pereți
să-i dăruiască rafinament casei
copleșită de ploile lungi ale toamnei.

Mă retrag în intimitatea camerei mele,
nu se simte nicio mișcare, aprind lampa de scris,
lumina ei acoperă masa și calculatorul.

Sunetele mă mângâie-n surdină,
îmi par că ies din cuvinte
și se atașază de silabe,
sedezleagă de cântec în poeme,
degetele mele sunt degetele iubitei
care se mută-n mine ca o simfonie
și nu mai pleacă.